ଇନ୍ଦର ସୈନ ମିତ୍ତଲ

ବନାମ

ଗୃହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋର୍ଡ ହରିୟାଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 21, 2002

[ଏମ. ବି. ଶାହ ଏବଂ ବି. ଏନ. ଅଗ୍ରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940:

ଧାରା 30 ଏବଂ 14 (2)-ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ- ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି- ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର- ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ସେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ- ପକ୍ଷମାନେ ବିନା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ- ଯେଉଁ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ସେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ତାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ, କାରଣ କେବଳ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରିବା ଉଚିତ- ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ କି- କୁହାଗଲା, ଏପରି ମାମଲା ଆଇନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅବମାନନା ନୁହେଁ ବରଂ ରାଜିନାମାର ଭଙ୍ଗ ଅଟେ- ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାରର ପରିତ୍ୟାଗ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ-ଗୃହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋର୍ଡ ଆବେଦନକାରୀ-ଠିକାଦାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲା । ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ବଦଳି କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବୋର୍ଡର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଯଦିଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ବିଷୟରେ ସଚେତନ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯୋଗଦେବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରିକି ବୋର୍ଡର ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ, ଆବେଦନକାରୀ-ଠିକାଦାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିୟମ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ-ବୋର୍ଡ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ । ତେଣୁକରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଟି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଗ ନେବାର ନିଜ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା, ବୋର୍ଡ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ବଦଳି ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡ ମୁକ୍ତ ନଥିଲା ।

ପ୍ରତିବାଦୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖି ପାରିନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିନଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ଜାରି ରଖି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିଥା'ନ୍ତେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

କହିଲେ: 1.1. ଯଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଧି ସମ୍ମତ ରାଜିନାମାରୁ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉଠାଯାଏ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଠିକ୍ କରିପାରିବେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ପକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିନଥାଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ ସେଥିରେ ଏକ ସୁଯୋଗ ନେଇ ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଅବୈଧତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଓହରିଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହିପରି ପକ୍ଷର ଆପତ୍ତି ନେବାର ଅଧିକାର ପରାଜିତ ହୁଏ ।

1.2. ଯେଉଁଠାରେ ଆଇନର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ସେଠାରେ ଜଣେ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରତି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ନୀତି ଯେ ବିଧାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ, ଯଦି ଆପତ୍ତିର ଆଧାର ବିଧାନର ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଙ୍ଘନ କରେ ଯାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉଠାଯାଇଛି, ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାରେ ବେଆଇନତାକୁ ଠିକ୍ କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ବିନା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେବା ପରେ ଆପତ୍ତିରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବାରୁ ତାଙ୍କୁ ନିବାରଣ କରାଯିବ ।

2. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଇନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅବମାନନା ଥିଲା, ଯାହା ସେତେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନଥିଲା, ବରଂ ଅତି ବେଶୀରେ, ରାଜିନାମାର ଭଙ୍ଗ ଥିଲା । ତେଣୁ, କୌଣସି ବିରୋଧ ବିନା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର ପରିତ୍ୟାଗ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ଏହି ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏନ. ଚେଲ୍ଲାପନ ବନାମ *ସଚିବ, କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1975] 2 ଏସସିଆର 811; *ପ୍ରଫୁଲ ରାୟ* ବନାମ *କଲିକତା ମହାନଗର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1987] 4 ଏସସିସି 217 ଏବଂ *ମେସର୍ସ ନୀଲକଣ୍ଠନ ଏବଂ ବ୍ରଦର୍ସ ନିର୍ମାଣ* ବନାମ *ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଜାତୀୟ ରାଜପଥ, ସାଲେମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1988] 4 ଏସସିସି 462, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

ଚୌଧୁରୀ ମୁର୍ତ୍ତଜା ହୋସିନ ବନାମ *ମୁସମତ ବିବି ବଚୁନ୍ନିସା* 3 ଆଇ. ଏ. 209, ଅନୁମୋଦିତ ।

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ *ହରଦୟାଲ*, [1985] 2 ଏସସିସି 629, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1398-99/2002

ସି. ଆର. ସଂଖ୍ୟା 5313 ଏବଂ 5321/1999 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 20.9.2000 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ଡଃ ବିକାଶ ବଶିଷ୍ଠ ଏବଂ ନରେଶ କୁମାର ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ କାମିନୀ ଜୟସୱାଲ ଏବଂ ମହାବୀର ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ବି. ଏନ. ଅଗ୍ରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦେୱାନୀ ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଧାରା 30 ଅଧୀନରେ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ନ ଦେଇ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି, ଆପତ୍ତି ଅନୁମୋଦିତ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ।

ଗୃହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋର୍ଡ, ହରିୟାଣା-ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 (ଏହାପରେ 'ବୋର୍ଡ' ଭାବରେ ସୂଚିତ), ବରିଷ୍ଠ ଉପ ବିଚାରପତି, ସୋନିପତଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଅତିରିକ୍ତ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି (ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗ), ସୋନିପତଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ, ତା 19 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1997 ରିଖର ପୃଥକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତ ହେବାନୁଯାୟୀ, ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଏ.ଡି.ବି. ଶାଖା ମଣ୍ଡଳ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି. (ବି ଆଣ୍ଡ ଆର) ଶାଖା ଫରିଦାବାଦ, ସୋନିପତଙ୍କୁ ଗୃହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋର୍ଡ କଲୋନୀରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବିବାଦର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇବା ପରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ତା 6 ମେ, 1997 ରିଖ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଠିକାଦାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବୋର୍ଡର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନିଜେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ, ଅର୍ଥାତ୍, ତା 13 ମେ 1997 ରିଖରେ, କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଲିଖିତ ଉତ୍ତର ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବାବେଳେ, ଠିକାଦାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦଲିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓକିଲ ବିତର୍କ ପ୍ରାୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ଏହି ମାମଲାକୁ 8 ଜୁନ, 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଜୁନ 2, 1997 ରେ , ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନ, ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଏ. ଡି. ବି., ଶାଖା ମଣ୍ଡଳ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି. ଫରିଦାବାଦର (ବି ଆଣ୍ଡ ଆର) ଶାଖା, ଯିଏ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର ନିର୍ମାଣ ମଣ୍ଡଳ ସଂଖ୍ୟା 1 ରେ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ବଦଳି କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବଦଳି ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ, ଅର୍ଥାତ୍ 8 ଜୁନ, 1997 ରେ, ଠିକାଦାର ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ବୋର୍ଡର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଯଦିଓ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିନା ପରାମର୍ଶରେ ଏବଂ ଲିଖିତ ଉତ୍ତର ଦାଖଲ

କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜୁନ 18, 1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ, ଏହାର ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ ବୋର୍ଡ ତରଫରୁ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ପରେ, ଠିକାଦାରଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଓକିଲ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତର୍କ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ପରେ, ବୋର୍ଡ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦିନ ହିଁ ତାଙ୍କ ବିତର୍କ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଏହାପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତା 28 ଜୁନ 1997 ରିଖରେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କଠାରୁ ମୂଳ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ମଗାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ, ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିୟମରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14(2) ଅଧୀନରେ ଏହି ଠିକାଦାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପର ପକ୍ଷରେ, ବୋର୍ଡ ତରଫରୁ, ଅଧିକନ୍ତୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅଧୀନରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହିସବୁ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କି ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ବିନା ଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ 2 ଜୁନ, 1997 ରେ ଫରିଦାବାଦର ପି.ଡବ୍ଲୁ.ଡି. (ବି ଏବଂ ଆର) ଶାଖାର ଏ.ଡି.ବି., ଶାଖା ମଣ୍ଡଳ, ଫରିଦାବାଦର ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନଙ୍କୁ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ମଣ୍ଡଳ ସଂଖ୍ୟା 1, କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ, ଚଣ୍ଡିଗଡ ଭାବରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନଥିଲା ଯାହା ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଏ.ଡି.ବି., ଶାଖା ମଣ୍ଡଳ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି. (ବି ଆଣ୍ଡ ଆର) ଶାଖା, ଫରିଦାବାଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯିଏ ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ, ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଆବେଦନରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା (ଏହା ପରେ 'ସଂହିତା' ଭାବେ ନାମିତ) ର ଧାରା 115 ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ମାମଲା ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ମୂଳ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି, ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁକରି, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଡଃ ବିକାଶ ବଶିଷ୍ଠ ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ବୋର୍ଡକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ, ବରଂ ବୋର୍ଡର ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରି ସଚେତନ ଭାବରେ ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ବୋର୍ଡ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ବୋର୍ଡ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜି

ହୋଇଥିବାର ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବୋର୍ଡ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ଶ୍ରୀ ଆର. କେ. ଜୈନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଡିବି ଶାଖା ମଣ୍ଡଳ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି. (ବି ଆଣ୍ଡ ଆର) ଶାଖା, ଫରିଦାବାଦର ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଜାରି ରହିଥିଲା ଏବଂ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଏହା ମୁକ୍ତ ନଥିଲା, କାରଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନାମ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ପଦବୀ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ବୋର୍ଡ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ମହାବୀର ସିଂ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପଦବୀ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖି ପାରିନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରିନଥିଲା ଏବଂ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ଏବଂ କେବଳ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଜାରି ରହି ପାରିଥା'ନ୍ତା ।

ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଆଲୋଚିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଗଣିତ ଥର ବିଚାର କରାଯାଇଛି । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ *ଏନ. ଚେଲ୍ଲାପନ* ବନାମ *ସଚିବ, କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1975] 2 ଏସସିଆର 811 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବିବାଦ, ଦୁଇ ଜଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ଯାହାକୁ ସମୟ ସମୟରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦୁଇ ଜଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି କ୍ରମେ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମାମଲାର ବିଚାର କରି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ପକ୍ଷମାନେ ବିନା କୌଣସି ଆପତ୍ତିରେ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଚାଲିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିୟମ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆପତ୍ତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିୟମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନରେ ଏହି ମାମଲାକୁ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆପତ୍ତିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ଆଦେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ରଦ୍ଦ ଆଦେଶ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ଆଇନତଃ ମନ୍ଦ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ମାମଲାକୁ ଏହି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମକ୍ଷକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା; କାରଣ ପୂର୍ବରୁ ନିଯୁକ୍ତ

ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି କ୍ରମେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ସେହି ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇନଥିଲା, ଯେହେତୁ ପକ୍ଷମାନେ ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନ କରି ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଚାଲିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ; ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଏହିପରି ଆଚରଣରୁ କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ନିଷ୍କର୍ଷ ବାହାର କରାଯାଇପାରିବ ଯେ, ଯେଉଁ ପକ୍ଷ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଉଥିଲେ, ସେ ନିଜ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଆଦେଶ ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ରଖିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ମୌନ ସମ୍ମତି ହେତୁ ସେହି ପକ୍ଷ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରି ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେହିପରି, *ଚୌଧୁରୀ ମୁର୍ତ୍ତଜା ହୋସିନ* ବନାମ *ମୁସମତ ବିବି ବଚୁନ୍ନିସା*, 3 ଆଇ.ଏ. 209 ମାମଲାରେ, ଯାହାକି ପ୍ରିଭି ପରିଷଦଙ୍କର ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ *ଏନ. ଚେଲ୍ଲାପନ* (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହାର ସମର୍ଥନପୂର୍ବକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦିଆଯାଇଛି, ସେଥିରେ ଏହା ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଜଣେ ପକ୍ଷ ଯାହାଙ୍କର ସେହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଆଧାର କରି ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇ ପାରିଥା'ନ୍ତେ, ତଥାପି ସେ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲୁ ରହିବାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥିଲେ; ଯେ ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାର ପରିଚାଳନା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ କମ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଅନୁକୂଳ ହେବାର ସୁଯୋଗ ନେଇ; ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ, ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦାଖଲକୁ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଉପରେ ଜୋର ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି ।

ପ୍ରସୁନ ରାୟ ବନାମ *କଲିକତା ମହାନଗର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1987] 4 ଏସସିସି 217 ମାମଲାରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପକ୍ଷପାତିତା ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିରେ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ବିନା ନୂତନ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ମନ୍ଦ ଥିଲା । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଛାଡ଼ ଏବଂ ବହିଷ୍କାର ନୀତି ଉପରେ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ କାରଣ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ବିନା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ମେସର୍ସ ନୀଳକଣ୍ଠନ ଆଣ୍ଡ ବ୍ରଦର୍ସ ନିର୍ମାଣ ବନାମ *ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଜାତୀୟ ରାଜପଥ, ସାଲେମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1988] 4 SCC 462' ମାମଲାରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ସମୟର ସଂପୃକ୍ତ ମଣ୍ଡଳର ଅଧୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ଥିରୁ ମୋହନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ କି ମାମଲାର ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଶେଷ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର

କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜଣେ ଥିରୁ ଜେ. ଆର. କର୍ଣ୍ଣେଲିୟସ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ, ଯିଏ ଥିରୁ ମୋହନଙ୍କ ଠାରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଣୀର ସୁଯୋଗ ଦେବା ପରେ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନଥିଲା । ଏହି ଆପତ୍ତି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ କାଏମ ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ ଆରୋପିତ ତ୍ରୁଟି ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ, ପୂର୍ବ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବଦଳି ପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅବୈଧ ବୋଲି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବାରୁ ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରାଯିବ; ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଏହାର ସମାପ୍ତି କୌଣସି ଆଇନର ଅବମାନନା କରୁନାହିଁ ।

ବୋର୍ଡ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ* ବନାମ *ହରଦୟାଲ*, 2 ଏସସିସି 629 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବହୁମାତ୍ରାରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ସେହି ମାମଲାରେ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସମୟ ସମ୍ପ୍ରସାରଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଚାରି ମାସର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାମିଲ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୋଧରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଏହି ଆଧାରରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ପ୍ରସାରଣର କୌଣସି ଆଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଚାରି ମାସର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ । ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଉପରେ ଭିତ୍ତି କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ଥିରୀକୃତ ସମୟ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାବରେ ରାଜିନାମାର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରାଜିନାମା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସମୟ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇନାହିଁ, ତେବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ 3 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 3 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁସାରେ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ସମୟସୀମା କେବଳ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ କୌଣସି ବି ସ୍ତରରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରାନଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଚାରି ମାସ ଅବଧି ବାହାରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି, ସମ୍ପ୍ରସାରଣର କୌଣସି ଆଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମୟ ବାହାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ତଥ୍ୟତଃ ଅବୈଧ ଅଟେ, ଏହା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସମୟ ବାହାରେ କରାଯାଇଥିଲା, କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଯେ

ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କାରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଏହା ଯେ ଏକ ବିଧାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ବିରୋଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଉପସଂହାର କରୁଛୁ:

(i) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ହସ୍ତକ୍ଷେପରେ କରାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦର୍ଭ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠିବା କାରଣରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଥା:, ଗୋଟିଏ ରାଜିନାମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଆଇନ ।

(ii) ଯଦି ପ୍ରତିବାଦର କାରଣ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମାରୁ ଆସିଥାଏ, ଯାହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏକ ବିଧି ସମ୍ମତ ରାଜିନାମା ହେବ, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉଠାଯାଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଠିକ୍ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯଦି ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ପକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିନଥା'ନ୍ତି କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିନଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ ସେଥିରେ ଏକ ସୁଯୋଗ ନେଇ ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଅବୈଧତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଓହରିଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଉଲ୍ଲିଖିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ/କିମ୍ବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ବୈଧତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦିଗକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କରାଯିବ, କାରଣ ଏଭଳି ପକ୍ଷର ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବାର ଅଧିକାର ପରାଜିତ ହୋଇଯାଏ ।

(iii) ଯେଉଁଠାରେ ଆଇନର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଙ୍ଗ ଉପରେ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରିତ, ସେଠାରେ ସେହି ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ତାଙ୍କ ଆପତ୍ତିରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପନ କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନଗତ ନୀତି ଯେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଆଇନ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ।

(iv) ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ପ୍ରତିବାଦର ଆଧାର ଏପରି ଏକ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଙ୍ଘନ ଉପରେ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ଅଟେ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉଠାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାରେ ବେଆଇନତାକୁ ସୁଧାରି ଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ବିନା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ।

ଏହି ମାମଲାରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆଇନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର

ଅବମାନନା ଥିଲା, ଯାହା ସେତେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନଥିଲା, ବରଂ ଅତି ବେଶୀରେ, ରାଜିନାମାର ଭଙ୍ଗ ଥିଲା । ତେଣୁ, ବିନା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ଏହି ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଆଦୌ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି, ଯାହାକୁ 10, 000 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

ଏନ. ଜେ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ